

رود فرات

فرات نهر بسیار معروفی در مغرب کشور عراق است. سرچشمه فرات نزدیک رود ارس در سرزمین ارمنستان است، در نزدیکی خلیج فارس به رودخانه دجله می پیوندد و از آن پس «شط العرب» نامیده می شود. طول فرات حدود ۲۹۰۰ کیلومتر است. آب فرات در جهان اسلام از اهمّیت خاصی برخوردار است و روایات فراوانی در فضیلت و خواصّ آن به ما رسیده که به بعضی از آنها اشاره می شود:

۱- امام باقر «علیه السلام» از مردی از اهل کوفه سؤال کرد که: «آیا در فرات غسل می کنی؟»

آن مرد گفت: «نه.»

امام فرمود: «پس از خیر محرومی.»

۲- امیرالمؤمنین علیه السلام فرمود: «فرات سرور آبهای دنیا و آخرت است و آب دو ناودان از ناودانهای بهشت در آن جاری است.»

۳- امام سجاد علیه السلام فرمود: «هر شب فرشتهای از آسمان پایین می آید و سه مثقال مشک از مشکهای بهشتی در فرات می ریزد. هیچ نهری در شرق و غرب عالم نیست که از فرات پر برکت تر باشد.»

۴- امام صادق علیه السلام فرمود: «اگر مردم می دانستند که فرات چه برکتی دارد، در کنارش خیمه می زدند. اگر گناهکاران آن را نمی آلودند، آب فرات شفابخش هر بیماری بود. من گمان نمی کنم کودکی را به آب فرات کام بردارند، مگر اینکه ما اهل بیت را دوست بدارد. اگر بین من و فرات فاصله زیادی نبود، از آن برای شفا آب برمی داشتم.»

در روایات زیادی وارد است که «کام نوزادان خود را با آب فرات بردارید.»

در روایات متعددی هم فرات جزو مهریه حضرت زهرا علیها سلام ذکر شده است.

شعر معروف «آب مهریه زهرا و تو لب تشنه دهی جان!» یک واقعیت تاریخی است و عمق ظلم یزید و یزیدیان را بهتر می رساند که حضرت امام حسین علیه السلام و یاران و فرزندان را از این آب منع کردند.

منابع:

فرهنگ معین، ج ۶

بحارالانوار، ج ۱۰۰، باب ۱ و ۱۱، ص ۲۲۶ تا ۲۳۵.